

Psalm 68:8; kindmoment; Hand.9:36-42; Opw.378; Gk114:1,2,7

Als het toch eens altijd zo kon blijven....

1. Soms kijk je in je foto-album of scroll je door digitale foto's. Wat heb je al veel meegemaakt! Van sommige foto's zou je wel een schilderij willen maken voor aan de muur. Zo mooi. Was het maar altijd zo, maar ja... Zoiets zien we hier ook in Hand.9.
2. Handelingen is zo'n fotoboek met allerlei taferelen. Eerst zo'n intense foto waarop van alles gebeurt. Die heftige geschiedenis van Paulus' bekering. Nu een klein fotootje van weduwen die aan het werk zijn in een huis. Hier ontmoeten we ook Tabita/Dorcas. We weten alleen dat ze 'leerling' is, goede werken deed en graag uitdeelde van haar geld. Er worden in Handelingen preken gehouden, schipbreuk geleden, brieven geschreven, besluiten genomen, ambtsdragers aangesteld maar hier zie je (ook) het hart van de gemeente! Haar geloof werkt zoals Jakobus erover schrijft. Weduwen, die zelf zoveel verdriet hebben meegemaakt worden ingezet in Gods gemeente. Maar er komt een lelijke scheur in die mooie 'foto'. Dorcas sterft....
3. In Hand.5 wordt na het sterven de begrafenis 'geregeld'. Hier roepen ze Petrus erbij. Vanuit Jezus' belofte in Joh.14:12 gelooft Petrus in wonderen en gebeuren ze ook. Dorcas wordt uit de dood opgewekt. Als bij Elia, Elisa en Jezus. Dit teken onderstreept de boodschap van het Evangelie over Gods Koninkrijk. Het heeft grote impact en veel mensen komen tot geloof. Wat een plaatje! Als het toch eens altijd zo kon blijven...
4. Handelingen beschrijft de doorbraak van Gods Koninkrijk. Dat Koninkrijk is er al wel maar ook nog niet. Dorcas staat op uit de dood. Stefanus niet, Dorcas stierf weer. De gemeente groeit en bloeit maar in Op.2-3 weer niet zo erg. Wij leven in een tijd dat het Koninkrijk 'er is en ook nog niet'. Neem een voorbeeld aan Dorcas en leef je geloof. Hier sterven we nog. Allemaal. Er komt een tijd dat het leven goed, gezond en gelukkig blijft. Voor ieder die gelooft! Want Christus is blijvend opgestaan uit de dood en heeft de dood overwonnen! Word vertrouwd met Gods fotoalbum. Let vooral op dat plaatje van kruis en weggerolde steen. Prijs Hem ervoor. Verlang ernaar om ook een mooi foto-album van je leven en 'je' gemeente te maken. Help elkaar om lief te hebben en om te zien.

Gesprekspunt, kindfragment, citaten, bijbelrooster

1. In elke fase van je leven kan het veranderen. Het gevoel dat het Koninkrijk van God 'er al is' en dan toch opeens weer 'nog niet'. Er kunnen ook onderling communicatiestoringen optreden doordat je in een andere fase zit dan een ander. Het is hier soms al prachtig en soms verschrikkelijk. Deel het met elkaar en bid om voltooiing.
2. 😊😊😊😊 voor de kinderen: vr . . g th . . s eens n . . r het fo . oalb . m v . n je ouders als ze d . t h . bben. Vr . . g eens of ze er w . t o . er w . llen vert . llen. Vraag of je ouders je een verh . . l uit de k . nder . ijb . l w . llen v . . rl . zen en of ze uitl . gg . n wat h . t m . t de preek te maken heeft. Gen . . t nog van je v . k . ntie. G s!
- 3 'Petrus en Paulus spelen de hoofdrol in Handelingen, wat apostelen betreft. Petrus was de apostel voor de Joden, Paulus de apostel voor de heidenen. Zij staan samen model voor dit goddelijk uitgangspunt: het evangelie is eerst voor de Jood maar ook voor de heiden. In Handelingen 1-12 valt het licht vooral op Petrus (met vaak Johannes aan zijn zijde). Vanaf Handelingen 13 beginnen de zendingsreizen van Paulus. Hij is geïntroduceerd bij de steniging van Stefanus en in hs.9 lezen we over zijn bekering. Opvallende parallellen in de Petrus-en-Paulus-verhalen: beiden genezen kreupelen (3:2-8 en 14:8-12), beiden genezen door wonderlijke middelen (5:15 en 19:12), beiden worden geconfronteerd met tovenaars (8:18 en 13:6), beiden zijn betrokken bij een dode die weer leven wordt (9:36 en 20:9), beiden worden op wonderlijke wijze uit de gevangenis bevrijd (12:7 en 16:26) Deze parallellen laten zien dat beiden door God gezonden apostelen zijn!
4. 'De heiligen te Joppe kregen niet de heilige Tabita terug, maar dezelfde dienende discipelin als vroeger. Hoe duidelijk alles is geweest, blijkt uit vs.42, waar niet staat dat er met bekwame spoed een huldigingscomité voor Petrus werd samengesteld, maar: velen kwamen tot geloof in de Kurios'
5. **Bijbelrooster:** Zondag Jakobus 2 (leef je geloof); maandag Hand.6 (1); dinsdag Hand.5 (vss.6.10 anders dan 9:38); woensdag Joh.14 (12); donderdag Luc.7:13-17; vrijdag Luc.8:40-56 (54); zaterdag 1Kon.17 (22). Liefhebbers: 2Kon.4 (33-35); Handelingen.

Ds.G.J.Klapwijk, Zwolle-Berkum, 19 juli '20

Psalm 68:8; kindmoment; Hand.9:36-42; Opw.378; Gk114:1,2,7

Blok 1. Zo af en toe moet je dat weer eens doen. Een foto-album bekijken van vroeger. En als je al helemaal van digitaal bent, eens terugkijken via je simkaart, of op je computer of laptop...

Een plaatje van vroeger. Gevangen in pixels. Een tijdsbeeld.

Ik moest daar maandag aan denken toen er allemaal foto's van de fam.Bos achter elkaar werden vertoond. Een heel leven ging aan je voorbij.

Met vele mooie momenten.

Maar ook wel met het gevoel dat het hier op aarde toch ergens op uitdraait.

Dat je oud wordt en niet meer kunt.

Des te meer redenen om te genieten van de mooie momenten, als die er zijn!

Soms zie je het bij mensen aan de muur. De foto's.

De stralende lach. Een knipoog uit de hemel. Een moment om vast te leggen.

Vaak bruiloften, kleinkinderen of dat prachtige vakantieplaatje.

Ik vind dat we hier in Hand.9 ook zo'n moment tegenkomen.

Om te koesteren. Om in te lijsten.

Blok 2. Handelingen is eigenlijk één groot fotoboek met prachtige, aangrijpende en moeilijke momenten. Foto's van de Here God en de omgang met zijn huisgezin.

We hebben vorige week een hele indrukwekkende foto gezien.

Die bekering van Saulus. En alle ingrijpende gevolgen.

Eerst ging hij woest op de christenen af en na zijn bekering zitten ze achter hem aan.

Veel angst voor christenen. Er wordt geregeld gevlucht.... Je komt ogen tekort!

En dan opeens dit plaatje.

Veel rustiger. Veel intiemer en kleiner.

Na de ingrijpende geschiedenis waarbij Paulus in beeld komt in de christelijke gemeente komt Petrus en met hem Jeruzalem weer in beeld.

Er is een groepje weduwen rustig aan het werk.

Eerlijke kleding maken. Uitdelen aan wie het nodig heeft.

Verkopen aan wie het kan betalen. En van de winst weer uitdelen.

Wat zullen we tijdens het werk ook veel gedeeld hebben.

En vast ook gesproken over hun geluk omdat ze door de heilige Geest hadden ontdekt dat Jezus de beloofde Messias was.

En zij waren erin gaan geloven.

Bijvoorbeeld Tabita, ook wel Dorcas genoemd.

Die leerlinge wordt genoemd. Een discipelin. Iemand die wil leren en geleerd heeft.

Om een navolger van de Here Jezus te zijn. Heel concreet, heel liefdevol.

Ik wil graag dat je dit beeld goed op je in laat werken.

Want in Handelingen vind je allerlei ingrijpende verhalen.

Hoe de Geest ervoor zorgt dat de gemeente van de Here Jezus tot leven komt.

Met ingrijpende gesprekken, preken in de synagoge. Ruzies over wat een echte christen toch zou moeten geloven. Met een soort synode in Handelingen 15, met het aanstellen van ambtsdragers. Met het schrijven van brieven aan gemeenten over wat ze wel en niet moeten doen. Over christen-vervolging. Over schipbreuk. Over van alles en nog wat....

En tegelijkertijd wil ik het graag benadrukken: dit onopvallende plaatje hier in Handelingen 9: hier klopt het hart van de gemeente!

Als Dorcas niet gestorven was en weer was opgewekt uit de dood zouden we vast nooit van haar hebben gehoord. Met zo'n leven kom je niet op de t.v. MAAR TOCH!!

Tot geloof komen en dan gewoon rustig goede dingen gaan doen en uitdelen van je overvloed. Je geloof praktisch maken, zoals ook Jakobus daar zo concreet over schrijft.

Proef het en volg het na. Wat doe je dan iets groots in Gods Koninkrijk!
Weduwen zijn hier aan het werk. We hebben bij de preek over Handelingen 6 ontdekt dat het waarschijnlijk een groep was die ingezet werd bij de hulp aan de gemeente.
Waarschijnlijk was Dorcas zelf ook een van die weduwen.
Spannend vind ik dat.
Weduwen. Zij hebben iets zeer ingrijpends meegemaakt.
Hoe heftig ... en uiteindelijk (vast niet al te snel) zijn ze weer ingezet in Gods gemeente.
Met hun ervaring mogen ze de gemeente dienen maar ze dragen ook zo intens veel verdriet met zich mee.
Helpers die veel hebben meegemaakt kunnen goed helpen als het een plek in hun leven met de Here en hun omgeving gekregen heeft.

Kortom: een prachtige foto.

Gevolgd door een afschuwelijke kras er doorheen: Dorcas wordt ziek en sterft...

'Als er eentje dit niet verdiend heeft, dan is zij het wel...'

'Is dat nu de beloning voor zo'n goed leven?'

'Hoe moeten we nu verder zonder haar? Dat kunnen we toch niet aan?'

Dat zouden zomaar onze vragen kunnen zijn.

Ik hoor ze hier niet gesteld worden maar kunnen zeker gesteld zijn.

Wat nu? Ik lees in elk geval niet dat ze zich er direct bij neerleggen.

Blok 3. Als Ananias en Saffira in Handelingen 5 sterven zijn er onmiddellijk 'jongemannen' (ook zo'n categorie, net als weduwen?) die Ananias en Saffira gaan begraven.

Hier lezen we dat er twee mannen naar Petrus worden gestuurd, die in de buurt is, met het dringende verzoek om direct mee te komen.

Ze vragen niets maar daarmee toch eigenlijk ook weer wel.

En Petrus komt mee. Net na de genezing van Eneas in Lydda gaat hij de 17 kilometer mee naar Joppe.

In die eerste tijd gebeuren er, zeker door de oor- en ooggetuigen van de Here Jezus bijzondere wonderen. Startversterkers om het Woord van God kracht bij te zetten.

Petrus had zijn Heer horen zeggen in Johannes 14:12 'Waarachtig, Ik verzeker jullie: wie op Mij vertrouwt zal hetzelfde doen als Ik, en zelfs meer dan dat, Ik ga immers naar de Vader'.

Daarmee bedoelt de Here Jezus in elk geval dat Hij 'in zijn eentje' in Jeruzalem minder kan doen dan al zijn leerlingen overal op deze wereld.

Op een of andere manier is Petrus ervan overtuigd dat Jezus hier een groot wonder gaat doen. Hij concentreert zich op de Heer, hij bidt en Dorcas wordt tot leven gewekt.

Een enorme doorbraak van Gods Koninkrijk!

Waarschijnlijk gaat zij, samen met de anderen weduwen, gewoon weer verder met kleding maken en weggeven van wat ze ermee verdient.

In die eerste periode wordt de verkondiging vaak ondersteund door grote wonderen en dat maakt veel indruk op de mensen.

Ook hier. Er komen veel mensen tot geloof in Joppe.

Als dit gebeurt dan moet dat geloof echt wel heel bijzonder zijn. Dit moet wel echt zijn.

Het maakt diepe indruk. De wonderen maar meer nog de woorden over de grote Koning. Over redding, over vergeving van zonden. En uiteindelijk over leven, zelfs na de dood!

Wat een prachtig plaatje. Wat een mooie foto uit Gods fotoboek!

Je zou het willen inlijsten. Je zou het voor altijd vast willen houden.

Als het toch eens altijd zo kon blijven.....

Tsja..., en dat is toch niet zo. Helaas.

Blok 4. Handelingen beschrijft hoe het leven van de christelijke gemeente op gang komt. Handelingen van Christus door zijn Geest, zou je het Bijbelboek kunnen noemen. En dat hele leven van mensen op aarde, ook/juist voor Gods kinderen, is er na Genesis 3, na de zondeval in het paradijs, eentje van vallen en opstaan. En met de komst van Jezus Christus op aarde is een enorme grote stap gemaakt in het 'opstaan' als we even blijven denken aan die uitdrukking 'vallen en opstaan'. Tegelijkertijd blijven we altijd 'met twee woorden spreken': dat Koninkrijk van God is dichtbij gekomen met de komst van Christus naar de aarde maar het is er tegelijkertijd ook nog niet in zijn volheid. Een uitdrukking die mij wat helpt om dit te vatten is

Kijk maar in Handelingen. Dorcas sterft. Dorcas wordt tot leven gewekt. Dorcas sterft weer een keer. Stefanus die gestenigd wordt blijft dood. Dorcas is waarschijnlijk zelf weduwe. Dus haar man werd niet opgewekt uit de dood. Kijk maar vandaag. Soms zien we het wonder van geloof en bekering. Soms zien we een bijzondere genezing. Een wonderlijke uitslag in het ziekenhuis. Soms ook niet en gaan we begraven. Hoe heftig is het, vooral op die momenten dat je zo intens ervaart dat het Koninkrijk van God er nog niet is in zijn volheid en heerlijkheid. Misschien zit je daar nu wel middenin. Hier op aarde sterven we nog. Allemaal. Zelfs zij die eerst nog door een wonder genezen. Ook in de gemeente kun je momenten ontdekken van 'reeds' en van 'nog niet' van de doorbraak van het Koninkrijk van God. Mooie situaties waarin wordt meegeleefd met elkaar. Veel in stilte waar veel mensen niets van meekrijgen maar wat wel gebeurt! Waarin het Koninkrijk van God zichtbaar en tastbaar wordt. We maken geen kleren voor elkaar (alhoewel?) maar er wordt wel degelijk omgezien naar elkaar! Heel wat 'Dorcassen' zijn er in ons midden maar die willen helemaal niet in de krant. Mooi is dat en af en toe hoor je ook weer de andere kant: ik voel me eenzaam en heb niet het gevoel dat het iemand interesseert. In Handelingen kom je prachtige staaltjes tegen van hoogstandjes van gemeente-zijn. Hier in vs.42. Eerder in Hand.2 en 4 en nog op andere plaatsen. Maar we hebben ook Op.2 en 3 in de Bijbel. In elke gemeente wordt iets moois opgemerkt maar ook overal mankeert er wat aan. Het is hier op aarde nog steeds behelpen. Dat zeg ik niet om je wanhopig of somber te maken. Wat mij betreft juist niet!

Ik wil hier duidelijk maken dat er een tijd komt dat het echt helemaal goed wordt en komt. Want Gods Koninkrijk is doorgebroken en op weg naar zijn voltooiing! Voor altijd. Leven, gezondheid, geluk. God danken. Genieten. Voor eeuwig. Voor als je, met vallen en opstaan, je vertrouwen op de Here God hebt gesteld. Als je door alles heen hebt volgehouden. Bent blijven geloven. Want Christus is gekomen en heeft de dood overwonnen. Overwinnaar en Koning Christus regeert in de hemel. En dat zal iedereen een keer doorkrijgen!

En onderweg hebben we te doen als Dorcas en haar collega-weduwes. Goed doen. Je geloof leven. Je laten bemoedigen door alle bijbelverhalen. Het fotoboek van God, met letters, er vaak bij pakken. Leerling zijn. Laat maar zien en horen wat je onderweg geleerd hebt!

En vooral goed kijken naar die ene belangrijke foto. Dat plaatje van God Zelf.

Die foto van Jezus Christus. 'Wie Mij heeft gezien, heeft de Vader gezien'. Die foto van het kruis, van de weggerolde steen.

Dat ingrijpende moment. Om voor altijd vast te houden.
Om aan de muur te hangen, of om je nek....Om uit te leven.

Lukt dat een beetje, in deze tijd?

Maak je niet te afhankelijk van beperkte mogelijkheden op zondag in deze tijd.
Geloof vooral thuis, met je gezin. Investeer daarin!
Help elkaar. Geef goede suggesties aan elkaar door.

Streef ernaar dat er een mooi foto-album gemaakt kan worden over je leven en over de gemeente. Waarop je met dankbaarheid terug kunt kijken.

Waarmee je je gezin en ons wat mee kunt en wilt geven.

Momenten die je vast zou willen houden. Om te bemoedigen.

Om vol te houden.

Samen liefhebben. Samen omzien. Samen geloven. Samen volhouden.

Tot die tijd dat het altijd zo zal blijven.... Amen.